

آیا در ماه رمضان آمرزیده شده‌ایم؟

اگر دیدید بعد از ماه رمضان، در رفتارها و کردارها و گفتارها تجدیدنظر کرده اید، بدانید که لطف خدا شامل حال شما شده است، یعنی اگر داریم از خودمان مراقبت می‌کنیم این علامت آن است که ما آمرزیده شده ایم.

اگر دیدید بعد از ماه رمضان، در رفتارها و کردارها و گفتارها تجدیدنظر کرده اید، بدانید که لطف خدا شامل حال شما شده است، یعنی اگر داریم از خودمان مراقبت می‌کنیم این علامت آن است که ما آمرزیده شده ایم.

به گزارش خبرگزاری مهر، متن زیر بخشی از سخنان مرحوم آیت الله العظمی حاج آقا مجتبی تهرانی است که با هم می‌خوانیم:

سؤالی که در اینجا مطرح است این است که از کجا می‌توان فهمید که خدا ما را در ماه رمضان آمرزیده است یا نه؟ این یک سؤال عمومی است که همه می‌خواهیم بدانیم که آیا در این ماه آمرزیده شده ایم یا نه؟! من یکی از نشانه‌های آمرزش را می‌گویم، هر کس، متناسب با حال خودش، پاسخ این سؤال را می‌یابد که آیا خودش هم جزو آمرزیده شدگان است یا نه؟!

اگر حال «مراقبت» پیدا کرده اید، آمرزیده شده اید!

اگر دیدید بعد از ماه رمضان، در رفتارها و کردارها و گفتارها، تجدید نظر کرده اید، بدانید که لطف خدا شامل حال شما شده است. خوب حرف من را گوش کنید! یعنی اگر داریم از خودمان مراقبت می‌کنیم، چه از نظر اعمال شخصی، چه در روابط اجتماعی - چهار محیط خانوادگی، آموزشی، کاری و رفاقتی - این علامت آن است که ما آمرزیده شده ایم. شما ببینید، ما معمولاً در این چهار محیط هستیم؛ محیط خانوادگی، محیط آموزشی، محیط شغلی و محیط رفاقتی. اگر دیدید که در این محیط‌ها توجه دارید که کاری که انجام می‌دهید، حرفی که می‌زنید مشروع باشد یا انسانی باشد، اگر دیدید این مراقبت برایتان پیدا شده است، بدانید که خداوند شما را آمرزیده است.

من سؤالی را مطرح کردم که همگانی بود. اگر می‌خواهی بفهمی که واقعاً وضع تو بعد از ماه رمضان چگونه است؟ ببین، آیا این ماه رمضان روی تو اثر گذاشته است یا نه؟ یکی از اثرات ماه مبارک، آمرزش گناهان است. آیا بعد از ماه رمضان، در ربط با اعمالم تغییری کرده ام که نشانه آمرزش باشد؟ آیا مراقبت پیدا کرده ام؟ آیا دیگر حواسم جمع شده است یا نه؟ اگر دیدید حواستان جمع شده و مراقب اعمالتان هستید، بدانید که خداوند به شما هم عنایت کرده است.

از عنایت خدا، پاسداری کنید!

حالا خودت و نقست را رها نکن! این حالت توجه و مراقبه را رها نکن! از این عنایت الهی، پاسداری کنید! این لطفی را که خدا به شما کرده است، نگاه دارید! این تنبّه و تذکر را حفظ کنید! ما که از خواب غفلت و بی‌توجهی به کردار خود به طور صد در صد بیدار نشده ایم. کمی چشم ما باز شده است و حالت هشپاری و توجه به ما دست داده است. نگذارید چشم‌هایمان دو مرتبه بسته شود و به خواب غفلت فرو رویم. چه در مسائل فردی، چه اجتماعی، در تمام محیط‌ها اول ببینیم که آیا فرق کرده ایم یا - نعوذ بالله - نه؟ ثانیاً تلاش کنیم این حالت و این تغییر را برای خود حفظ کنیم که بهترین چیز این است.

سر نخ انسانیت و الهیت

من می‌خواستم به دوستان بگویم که نگذارید این جلسات بدون اثر عملی باشد. لذا سعی کنید که این دست‌آورد الهی و انسانی را نگاه دارید و اگر این حال توجه و مراقبت را در خود نگاه دارید، بدانید که همین کار، یک سرنخی برای پیشرفت شما در وادی انسانیت و الهیت می‌شود. هم شما را در وادی انسانیت پیش می‌برد و هم در وادی خدایی شدن. از این‌ها مراقبت کنید!